FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

fremsat den 27. februar 1997 *

1. Ved to stævninger indleveret til Domstolens Justitskontor den 21. august 1996 har Kommissionen anlagt to traktatbrudssager i medfør af EF-traktatens artikel 169 med påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik ved ikke inden for de fastsatte frister at vedtage de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 91/157/EØF [1] og direktiv 93/86/EØF [2] har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten. Domstolens præsident har ved kendelse af 11. februar 1997 besluttet at forene de to sager.

2. Formålet med direktiv 91/157 er at harmonisere medlemsstaternes lovgivning om nyttiggørelse og kontrolleret bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer. I direktivets artikel 11 er det bestemt, at medlemsstaterne inden den 18. september 1992 skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet og straks underrette Kommissionen herom.

3. Direktiv 93/86 har til formål at skabe detaljerede retningslinjer for det mærkningssystem, der er fastsat i artikel 4 i direktiv 91/157. Ifølge direktivets artikel 7 skal medlemsstaterne senest den 31. december 1993 vedtage de nødvendige bestemmelser for at efterkomme dette direktiv og straks underrette Kommissionen herom.

4. Da fristerne for gennemførelse udløb, havde den franske regering endnu ikke underrettet Kommissionen om de bestemmelser, som Den Franske Republik havde udstedt for at tilpasse de franske bestemmelser til disse to direktiver. Kommissionen indledte derfor to traktatbrudsprocedurer i henhold til traktatens artikel 169. Den tilstillede således den franske regering to åbningsskrivelser, den første den 21. december 1992 vedrørende direktiv 91/157, og den anden den 10. februar 1994 vedrørende direktiv 93/86. I disse to skrivelser opfordrede den den franske regering til inden for en frist på to måneder at fremsætte sine bemærkninger til den omstændighed, at de bestemmelser, der var nødvendige for at gennemføre direktiverne i national ret, ikke forelå.

5. For så vidt angår direktiv 91/157 meddelte den franske regering den 11. marts 1993 Kommissionen, at et udkast til dekret om gennemførelse af dette direktiv var blevet

* Originalsprog: spansk.

1 — Rådets direktiv af 18.3.1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer (EFT L 78, s. 38).

2 — Kommissionens direktiv af 4.10.1993 om tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 91/157/EØF (EFT L 264, s. 51).

udarbejdet, men at dette udkast for tiden var genstand for en supplerende sagkyndig undersøgelse og derfor først senere kunne tilstilles Kommissionen. Den franske regering besvarede ikke på noget tidspunkt den åbningsskrivelse, som Kommissionen havde tilstillet den vedrørende direktiv 93/86.

6. Da Kommissionen ikke fik meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiverne i fransk ret, tilstillede den den franske regering to begrundede udtalelser, den første den 25. oktober 1993 vedrørende direktiv 91/157 og den anden den 14. november 1994 vedrørende direktiv 93/86, hvori den opfordrede regeringen til inden for en frist på to måneder at efterkomme disse udtalelser.

7. Da Kommissionen ikke modtog noget svar, tilstillede den den 18. maj 1995 den franske regering et telex, hvori den meddelte, at den, såfremt den ikke inden 20 dage fik tilstillet en godkendt tekst eller et endeligt udkast med en tidsplan for dettes vedtagelse, ville være nødt til at anlægge traktatbrudssag.

8. Ved skrivelse af 13. juni 1995 tilstillede den franske regering som svar på de begrundede udtalelser og nævnte telex Kommissionen et udkast til dekret om markedsføring af batterier og akkumulatorer og om bortskaffelse af brugte batterier og akkumulatorer, hvorved direktiv 91/157 skulle gennemføres i fransk ret, samt et udkast til bekendtgørelse om gennemførelse af direktiv 93/86. I skrivelsen blev det endvidere oplyst, at gennemførelsen af de to udkast skulle kunne afsluttes i løbet af 1995.

9. Ved skrivelse af 9. april 1986 meddelte den franske regering Kommissionen, at udkastet til bekendtgørelse om gennemførelse af direktiv 93/86 var blevet opgivet, og at dets indhold ville blive medtaget som en del af det dekret, hvorved direktiv 91/157 skulle gennemføres, samt at sidstnævnte dekret var blevet forelagt regeringschefen til underskrift.

10. Den Franske Republik fremkom ikke senere med andre oplysninger, og da den ikke meddelte, at den havde vedtaget de bestemmelser, hvorved fransk ret skulle bringes i overensstemmelse med de omhandlede direktiver, anlagde Kommissionen de to foreliggende traktatbrudssager.

11. Ifølge EF-traktatens artikel 5 og 189 samt artikel 11 i direktiv 91/157 og artikel 7 i direktiv 93/86 skulle den franske regering som anført af Kommissionen i stævningerne bringe national ret i overensstemmelse med disse to direktiver, inden de i direktiverne fastsatte frister udløb. Ifølge Domstolens faste praksis kan en medlemsstat ikke påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til

støtte for en undladelse af at opfylde forpligtelserne i henhold til fællesskabsdirektiver eller tilsidesættelse af de deri fastsatte frister.

12. I de svarskrifter, Den Franske Republik har indgivet i de foreliggende sager, erkendes det, at Den Franske Republik ikke har gennemført de omhandlede direktiver, hvortil føjes, at som følge af tekniske vanskeligheder i forbindelse med affattelsen af de nationale bestemmelser er et nyt udkast til nationale regler til gennemførelse af direktiverne blev udarbejdet, og at dette er under godkendelse.

13. Kommissionens påstande skal således tages til følge, idet det står fast og er ubestridt, at Den Franske Republik ikke inden for de fastsatte frister ved lov eller administrativt har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme direktiv 91/157 og direktiv 93/86.

14. Da Kommissionen således på alle punkter har vundet sagen, bør det pålægges Den Franske Republik at betale sagens omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2.

Forslag til afgørelse

15. På baggrund af de anførte skal jeg foreslå Domstolen

1) at fastslå, at Den Franske Republik ved ikke inden for de fastsatte frister at have vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme Rådets direktiv 91/157/EØF af 18. marts 1991 om batterier og akkumulatorer, der indeholder farlige stoffer, og Kommissionens direktiv 93/86/EØF af 4. oktober 1993 om tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 91/157, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i førstnævnte direktiv og artikel 7 i sidstnævnte direktiv

2) at pålægge Den Franske Republik at betale sagens omkostninger.